

Consell General de les Valls

Acta Núm. 22/1991

**Continuació de la Sessió Tradicional de Sant Tomàs
del dia 21 de desembre de 1991
- Reunió del 23 de desembre de 1991 -**

El dia 23 de desembre de 1991, dilluns, es reuneix a la Casa de la Vall el M.I. Consell General de les Valls, en la Continuació de la Sessió Tradicional de Sant Tomàs, iniciada el dia 21 de desembre proppassat. De l'ordre del dia d'aquesta Sessió queden pendents d'examen els punts següents:

4.- Examen i aprovació, si escau, de la proposta de declaració d'alienabilitat i permuta d'un terreny propietat de la Sra. Dolors Torres Solans.

5.- Proposta d'Acord de modificació de la Quota d'immigració aprovada pel M.I. Consell General en la seva sessió del dia 26 de juny d'enguany.

6.- Examen del recurs (Reg. Núm. 59.146) que ha estat formulat contra la Llei de l'Impost de Mercaderies Indirecte (IMI), aprovada pel M.I. Consell General en la seva sessió del dia 26 de juny d'enguany.

7.- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de Decret en relació al recurs presentat pel Sr. Isidre Mora Canal (Reg. Núm. 56.689) contra un requeriment del M.I. Tribunal de Veedors d'Aigües.

8.- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de Decret en relació al recurs interposat per diverses entitats bancàries (Reg. Núm. 57.593) contra el Reglament Fiscal de 1991 de l'Hble. Comú de Sant Julià de Lòria.

Sota la presidència dels MM.II. Srs. Albert Gelabert Grau i Josep Casal Puigcernal, Síndic General i Sub-Síndic General, respectivament, assisteixen els membres següents:

Per Canillo

Els MM.II. Srs. Climent Palmitjavila Torres, Antoni Casal Mandicó, Jordi Font Cabanes i Miquel Casal Casal.

Per Encamp

Els MM.II. Srs. Roc Rossell Dolcet, Jordi Mas Torres, Isidre Torres Pons i Enric Pujal Areny.

Per Ordino

Els MM.II. Srs. Joan Naudi Ambatlle, Enric Dolsa Font i Josep Ma. Armengol Adellach.

Per La Massana	Els MM.II. Srs. Josep Garrallà Rossell, Josep Ma. Rossell Pons i Xavier Montané Esplandiú.
Per Andorra la Vella	Els MM.II. Srs. Jordi Farràs Forné, Antoni Armengol Vila, Robert Cassany Vila i Josep Anton Ribes Roca.
Per Sant Julià de Lòria	Els MM.II. Srs. Joan Jordi Areny, Josep Cases Baró. Albert Pintat Santolària i Joan Obiols Camillo.
Per Escaldes-Engordany	Els MM.II. Srs. Miquel Aleix Areny, Marcel·lí Albós Riba, Ramon Canut Bové i Xavier Espot Miró.

Els MM.II. Srs. Joan Martínez Benazet de la Parròquia d'Ordino i Francesc Grau Esplandiú de la de La Massana, han excusat la seva absència.

Assisteix, també, el M.I. Sr. Oscar Ribas Reig, Cap de Govern, acompanyat dels MM.II. Srs. Jaume Bartumeu Cassany, Guillem Benazet Riba, Josep Casal Casal, Agustí Font González, Josep Dalleres Codina i Antoni Armengol Aleix, Consellers Executius.

El M.I. Sr. Síndic General procedeix a comprovar els membres assistents a la reunió i declara oberta la sessió. És un quart d'una del migdia.

4.- Examen i aprovació, si escau, de la proposta de declaració d'alienabilitat i permuta d'un terreny propietat de la Sra. Dolors Torres Solans.

El M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a la proposta, que és del tenor següent.

“Ha estat una voluntat marcada als darrers anys pel M.I. Consell General la protecció, canalització i embelliment dels marges dels rius i torrents.

Davant aquest fet el M.I. Conseller de Serveis Públics en representació de l'Administració General ha signat un Conveni d'ocupació de terrenys amb la Sra. Dolors Torres Solans, casa joanramon de Canillo, per la construcció d'un passeig de vianants al llarg del riu Valira d'Orient aigües avall del pont d'Aina a la Parròquia de Canillo, conveni aprovat pel Govern en la sessió de 25 de setembre de 1991.

Pels motius expressats,

Considerant que una transacció sobre béns públics ha de subjectar-se a les mateixes garanties formals que si es tractés d'una alienació.

Vist allò que estableixen els articles 88 i concordants del vigent Codi de l'Administració.

Vista la taxació pericial efectuada pel tècnic Sr. Josep Ma. Vila i Bresco, que atribueix un valor similar a les parcel·les objecte de permuta,

El Govern proposa al Ple de la Cambra l'adopció del següent:

ACORD:

Es declara l'alienabilitat de la parcel·la que pertany al terreny del riu Valira com a sobreample, d'una superfície de CENT SEIXANTA-UN METRES QUADRATS (161.- M2) afectada per l'operació de permuta amb la Sra. Dolors Torres Solans, casa joanramon de Canillo.”

Seguidament, el M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a l'informe de la Comissió Legislativa de Serveis Públics (Reg. Núm. 701-A).

No havent-hi cap intervenció el M.I. Sr. Síndic General declara aprovada la proposta presentada pel Govern.

5.- Proposta d'Acord de modificació de la Quota d'Immigració aprovada pel M.I. Consell General en la seva sessió del dia 26 de juny d'enguany.

El M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a la proposta d'acord presentada per la Comissió Permanent del M.I. Consell General, que és del tenor següent:

“La Comissió Permanent del M.I. Consell General, en la seva reunió del dia 10 de desembre de 1991, vist l'informe de la Comissió Legislativa de Sanitat i Benestar Social, ha acordat sotmetre al Ple de la Cambra la següent,

PROPOSTA D'ACORD:

A.- Quant a la Quota d'Immigració per a l'any 1991 aquesta Comissió proposa la seva modificació d'acord amb el text següent:

“Atenent el rebuig constatat en un gran nombre d'empreses del país, respecte el contingut i l'aplicació de l'apartat III) Preu de l'autorització, de la Quota d'Immigració, tenint especialment en compte l'enorme mobilitat d'empleats en el si de les empreses, especialment en els sectors de l'hostaleria i de la construcció, i als efectes d'evitar en la mesura del possible el consegüent perjudici econòmic que el preu de l'autorització els pugui causar, s'acorda modificar aquest apartat, així com l'apartat IV) Sanció, adoptant les redaccions següents:

III) Preu de l'Autorització:

Havent-se fet una valoració exhaustiva de les despeses de funcionament directament generades per la gestió de la Quota d'Immigració Inicial, en els quals s'inclouen les despeses de personal, d'edifici, de gestió informatitzada, de material i de visita mèdica, i arribant-se a uns resultats de gestió àmpliament deficitaris, s'acorda, per equilibrar aquesta situació, fixar el preu de l'autorització de Sojorn i Treball en 25.000 PTA. Aquest anirà a càrrec de l'empresari.

Partint de la base de la quota de treballadors per empresa i no per sector econòmic, únicament s'haurà de pagar el preu de l'autorització, fixat en 25.000 PTA., per a les demandes d'autorització de treball que excedeixen el nombre d'assalariats en plantilla de l'empresa, corresponent a l'any anterior.

En cas que l'assalariat no respecti la durada del contracte i el rescindeixi unilateralment, abandonant el treball durant els cinc primers mesos de l'autorització, l'empresari podrà retenir del darrer salari un import equivalent al 50% del preu de l'autorització.

Per a les empreses de nova creació, respectant allò disposat en el paràgraf E) de l'apartat l) anterior, únicament s'haurà de pagar el preu de l'autorització per a aquelles demandes d'autorització de treball corresponents a persones que no estiguin declarades com a assalariats a la CASS.

Als efectes de determinar el còmput de la quota de cada empresa, les declaracions del nombre d'assalariats a la CASS, corresponents a l'any anterior, en donaran fe, tenint en compte el nombre màxim d'assalariats que hagin estat declarats en tota l'anyada.

IV) Sancions.

Les sancions per tenir treballadors sense permís de treball seran compreses entre les 50.000 PTA. i les 100.000 PTA.”

B.- Així mateix també s'acorda modificar el redactat del paràgraf D) on diu “...els estats d'EUROPA OCCIDENTAL pel següent: “... els estats d'EUROPA.”

El M.I. Sr. Agustí Font manifesta que el Govern ha tingut molt poc temps, perquè no s'han respectat els dies hàbils, per poder presentar un informe, encara que estan d'acord en què és competència del M.I. Consell General legislar en matèria d'immigració. Diu que, malgrat tot, creuen que la proposta, tal com està redactada, no està clara, fins i tot estaria en contradicció amb la Llei d'Immigració del 1990 i, tal com estan proposats aquests punts, els veuen de molt difícil aplicació, doncs es parla del concepte de quota de treballadors per empresa i no per sector econòmic quan, en principi, el concepte d'immigració és un concepte global, un concepte general; com que hi constaten algunes altres contradiccions, demanarien que, en tot cas, se'ls expliqués més clarament la intenció d'aquesta reforma, d'aquestes modificacions i, en segon lloc, voldrien proposar que aquesta proposta es pogués reconsiderar i fer-ne una discussió en profunditat entre la Comissió Legislativa de Sanitat i Benestar Social i la Conselleria de Treball i Benestar Social.

El M.I. Sr. Síndic General, en relació al que s'ha dit de què no s'han respectat els terminis de tramitació, recorda que la qüestió que s'analitza no es tracta de cap Proposició de llei, sinó d'una Proposta d'Acord que, com s'ha vingut fent fins ara, no solament amb la quota d'immigració sinó amb tots els altres assumptes que no són lleis, no tan sols no han estat mai publicades, sinó que no s'ha donat tampoc mai als Consellers Generals els 15 dies per presentar-hi esmenes, ni tampoc al Govern els 10 dies per poder contestar. Afegeix que no es tracta de cap innovació sinó que s'ha actuat tal com es feia fins ara, amb l'esperit en què està contemplat en el Reglament del Consell, quant a procediment de tramitació.

El M.I. Sr. Josep Cases diu que el M.I. Sr. Síndic General ha explicat una part de la contradictòria intervenció del M.I. Sr. Conseller de Treball i Benestar Social i que, l'altra part és que quan aquest parla de Llei d'Immigració de 1990, aquesta llei no existeix sinó que el que hi ha és un Decret de Bases del 1980. Quant a l'última part de la intervenció del M.I. Sr. Conseller de Treball i Benestar Social, on afirma que hi han contradiccions, el M.I. Sr. Josep Cases diu que aquestes contradiccions hauran d'ésser imputables al Govern, perquè la Comissió s'ha limitat a retocar dos punts del Projecte de Quota d'Immigració que va presentar el Govern quan el M.I. Sr. Antoni Armengol Aleix era Conseller de Treball i Benestar Social. Explica que es va estar d'acord amb tota la Proposta del Govern, i després hi va haver uns recursos i s'ha fet aquesta proposta de modificació perquè hi havien tres coses per canviar: on es parlava d'Estats d'Europa Occidental, s'ha canviat per Estats d'Europa, perquè avui políticament no hi ha ni Europa Occidental ni Europa Oriental; s'ha eliminat el títol 4, sancions en aplicació de les disposicions del títol 8 del treball dels estrangers, perquè no es fa servir i s'ha substituït “Treballadors clandestins”, perquè no se'ls reconeix oficialment encara que existeixin, per “Treballadors sense permisos de treball”, i, finalment, s'ha acceptat la primera expressió “es reconeix una Llei”. Diu que la segona part del canvi és refereix a les 25.000 pessetes on, si bé la Comissió està d'acord en què els Permisos de Treball valen uns diners

que els patrons han de satisfer, sobretot per mantenir l'Oficina d'Immigració, semblava que del recurs i de les queixes que hi havia hagut es podia interpretar que un sector concret tenia una rotació molt gran dins del personal, i la Comissió Legislativa, en atenció a aquest fet, va considerar que potser fora bo que es considerés el nombre d'empleats de l'any anterior i, si aquest no augmentava, no calgués que paguessin les 25.000 pessetes i, si augmentava, que es paguessin. Afegeix que la immigració és un tema sobre el qual s'ha debatut molt i no s'ha trobat mai la solució, i que la Comissió Legislativa de Sanitat i Benestar Social tindrà, a la fi d'aquest mes, un Projecte de Llei d'Immigració que contempla una mica la nova situació política resultant de la Constitució, Projecte que pot aclarir moltes qüestions que sempre han quedat pendents en matèria d'immigració.

El M.I. Sr. Cap de Govern manifesta que potser no és el moment de debatre o intervenir sobre la qüestió de la diferent interpretació que es pot donar a aquests articles, però creu que potser caldria minorar aquesta interpretació, perquè no es tracta tant d'una qüestió de la forma que se li doni, sinó de la matèria, i aquesta és una matèria purament de Llei perquè, si no recorda malament, la modificació de la Llei va ser proposada pel Govern. Diu que és una temàtica pròpia de la Llei perquè, examinat per damunt el contingut d'aquesta modificació, podria representar no un tribut com es pretenia, una contribució a les despeses que ocasiona un nou immigrant, sinó que podria anar, potser involuntàriament, a una imposició a les empreses que depassin el contingent dels anys anteriors. Afegeix que és una qüestió conceptual en la qual, potser recolzant el que deia el M.I. Sr. Conseller de Treball i Benestar Social, seria prudent donar-se un temps mínim de reflexió.

El M.I. Sr. Agustí Font constata que el M.I. Sr. Josep Cases diu que hi ha poques modificacions, però que ell creu que n'hi ha alguna que pot ser substancial. Quant al punt tres, "Preu de l'autorització", al segon apartat, diu que li agradaria que expliquessin quina és la idea que hi ha al darrera, la interpretació d'aquest punt, perquè parla de les persones que excedeixen del nombre d'assalariats en plantilla, i a aquestes no se'ls pot donar cap tipus d'autorització, perquè si excedeixen de les que estan plantejades a la plantilla ja no es poden ni analitzar. Afegeix que, a més a més, no queda clar de quines persones es parla, si del 20% suplementari que hi hauria en funció de la plantilla de l'any anterior o de la plantilla que està declarada a l'any anterior i que, de tota manera, si parla de les persones que es poden anar movent dins de l'empresa, dins de la quota de la plantilla de l'any anterior, el concepte de 25.000 pessetes de despesa, que en el punt anterior es dona com aprovat, és per a totes les demandes noves, estiguin dins de la quota d'empresa de l'any anterior o no, doncs tota demanda nova que generi una despesa a l'Administració ells consideren que s'ha de cobrar i aquestes 25.000 pessetes s'han de cobrar a totes les demandes noves.

El M.I. Sr. Enric Pujal respon que al seu entendre si, per exemple, una empresa tenia, l'any 90, 10 empleats, mentre aquest nombre de 10 no li variï no pagarà les 25.000 pessetes, però si aquesta empresa, que per a l'any 91 pot tenir una quota d'un 20% més, augmenta de 2 empleats, aquests dos empleats serien els que haurien de pagar, o els seus patrons, les 25.000 pessetes. Opina que aquest és l'esperit de la modificació.

El M.I. Sr. Agustí Font replica que, partint del mateix exemple, per consolidar una plantilla de 10 persones hi ha una mobilitat dins de cada empresa d'un mínim del 20% al 25%, i si aquesta mobilitat es fa a base de persones que no tenen l'autorització de treball l'han de tramitar i aquesta tramitació, com reconeixen en el punt 1, origina unes despeses a l'Administració i, si origina aquesta despesa, han de pagar aquestes 25.000 pessetes per lògica.

El M.I. Sr. Enric Pujal replica que aquestes persones, si es mouen dins el nombre de 10, ocasionen unes despeses i que per això han donat lloc a una part del recurs, perquè sinó no se'n parlaria avui i tot quedaria tal com estava.

El M.I. Sr. Antoni Armengol Aleix diu que quan es va fer la proposta l'any anterior d'establir la quantitat de 25.000 pessetes corresponia, com es fa arreu del món, al pagament de les despeses d'entrada d'un treballador estranger i era el càlcul, més o menys exacte, del que ocasionava a l'Administració Pública per despeses de visita mèdica, de gestió informàtica, de personal, etc... Diu, també, que el que sí que es podria discutir és si després, quan aquesta persona canvia d'empresa, aquest canvi suposa o no un pagament complementari sobre una base a definir, però si es modifica el concepte que tota persona que entra al País, que genera unes despeses, pugui estar dispensada de pagar-les, veu de difícil aplicació aquesta proposta, a nivell estrictament de control, per saber qui pagarà en el moment d'arribar. Diu que, agafant l'exemple del M.I. Sr. Enric Pujal, pot ser que aquella empresa que té 10 empleats no augmenti el seu nombre, però potser canvia els 10 que té 5 o 6 vegades, amb gent de fora del País, i aquesta gent hauria de pagar, però si els contrasta de dins del País no ho ha de fer. Creu que hi ha una barreja de conceptes que fa difícil l'aplicació pràctica del control de l'entrada de nous immigrants: el que entra de nou paga i el que canvia d'empresa pot pagar o no, és a discutir.

El M.I. Sr. Jordi Mas pensa que és molt difícil entrar a discutir temes puntuals quan no es té una base sòlida per saber realment cap on ha d'anar tot el sistema d'immigració, ja que no hi ha una Llei d'Immigració clara i s'havia demanat un Consell Extraordinari per parlar del tema i debatre'l, perquè és prou important per parlar-ne i arribar a trobar solucions. Fa una crítica a la implantació de les 25.000 pessetes dient que, en primer lloc, les 25.000 pessetes que ha de pagar l'empresari, en la major part dels casos, les paga l'immigrant, i considera que és una mica arbitrari prendre aquesta decisió, perquè pel càlcul de l'Administració potser sí que representen despeses, però s'hauria de fer un càlcul més global. Afegeix que, pel que fa a les persones que pleguen o canvien d'empresa, si s'ha de pagar cada vegada 25.000 pessetes, hi han moltes empreses que en el curs d'un any canvien potser cinc vegades la meitat del seu personal, i això els representa un increment del cost molt elevat. Diu també que el segon cas, relatiu a l'assalariat que no respecta la durada del contracte, és pràcticament superflu, perquè l'assalariat, una cop ha cobrat a la fi del mes, rescindeix unilateralment el contracte de treball i l'empresari no té la possibilitat de resguardar el 50% del salari. Recorda que en el moment en què es va aprovar aquest nou sistema de quotes per empreses es va demanar que en un termini de sis mesos, potser d'un any, es portés una informació de quin havia estat el seu resultat, i que ara diuen que va molt bé, però que encara no s'ha assolit el que hauria d'ésser, perquè els problemes dels empresaris han continuat durant tot l'any, potser més agreujats pel fet que s'han de pagar més diners, i creu que no hauria d'ésser així. Afegeix que també és molt difícil aplicar sancions tal com estaven previstes en la nova quota, quan pràcticament ni els mateixos Consellers Generals tenen clara quina és la política immigratòria i fer pagar sancions sense tenir molt clar el que representen ho troba bastant lleuger.

El M.I. Sr. Cap de Govern creu que en aquest cas concret, i sense defugir la discussió a nivell d'immigració en general, està sortint una mica del tema, perquè el que es planteja avui és la clàssica repartició d'uniques despeses, una contribució a un servei divisible i, per què són 25.000 pessetes? Doncs perquè està calculat repartint les despeses ocasionades l'any anterior entre els usuaris. Diu que si es vol discutir en concret qui ha de pagar aquesta despesa pública, o bé és l'usuari -la Llei diu que ha d'ésser el patró en la seva totalitat, i reconeix que poden

haver-hi defectes que s'han de mirar de corregir- o bé és l'Administració Pública. Diu que aquesta és una decisió purament política i la resta és una qüestió d'aplicació de la Llei, però el principi és que les despeses o les assumeix l'Administració o les reparteixen entre els que usen d'aquesta política d'immigració.

El M.I. Sr. Jordi Farràs manifesta que en els punts relatius a "Sancions" i "Europa" no hi veu cap tipus de problema però que, pel que fa referència al preu de l'autorització, creu, i aquest era el parer unànim de la Comissió, que és molt clar, tot i que, com ha dit el M.I. Sr. Antoni Armengol Aleix, estava calculat en base a les despeses de funcionament de l'Administració en matèria d'immigració i al nombre de persones que es preveia que formaran part de la quota. Diu que li fa por que el punt 3 no quedi prou clar, doncs es pot donar el cas de persones que entrin de nou a Andorra i paguin i altres que no paguin. Creu que el criteri més senzill i més fàcil d'aplicar és que la persona que entra de nou, com que genera unes despeses valorades en el que s'estableixi, les ha de pagar, però si es comença a relacionar amb la utilització que l'empresa fa de la quota, sorgiran problemes cada dos per tres, perquè s'entendrà d'una manera per a un i no s'entendrà de la mateixa manera per a l'altre. Afegeix que el criteri general que s'aplica, no solament a Andorra sinó arreu del món, és que una persona que entra de nou en un mercat de treball ha de passar una certa inspecció administrativa i mèdica que genera unes despeses, i aquestes despeses les ha de pagar l'empresari o el mateix immigrant, tal com ho fixi la Llei, però no es pot distorsionar, perquè llavors és quan s'entra en conflictes i en greuges comparatius que perjudicaran la bona marxa d'aquesta mesura. Diu també que, ja que properament s'haurà de discutir la Llei d'Immigració, val la pena que es torni a calibrar i que quedi clar, i que, si es canvia el concepte, que sigui de fàcil aplicació per a l'Administració i que no creï greuges comparatius. Quant als altres temes, diu que per part seva no hi ha cap problema.

El M.I. Sr. Xavier Espot creu que aquesta proposta potser no és suficientment entenedora i en casos molt concrets possiblement no respecta l'esperit que algú ha de pagar a l'Administració les despeses que ocasiona. Proposa que es retiri aquesta proposta, que es retorni a la Comissió i que així es tingui el temps suficient per aprofundir en aquesta qüestió i concretar-la per a la propera sessió del Consell.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes diu que, agafant un exemple, si es posés en marxa aquesta modificació de la Llei, hi ha el perill que empreses que tinguin una plantilla molt més baixa que la que han tingut aquest any, es prestin a introduir estrangers sense pagar les 25.000 pessetes.

El M.I. Sr. Cap de Govern manifesta que hi ha una valoració política que cal fer en l'aspecte d'ampliar a "Europa" el que abans era el concepte "Europa Occidental". Fa remarcar al Ple del Consell General que això té una incidència política, o la pot tenir, molt important, perquè el concepte "Europa" va des del Pacífic fins a la Mediterrània i, preveient les dificultats als països de l'Est i que els països del Mercat Comú s'estan preparant davant una invasió d'immigrants, no pot valorar ara, perquè el Govern no ha tingut l'ocasió de plantejar-s'ho encara, com es pot plantejar una obertura en aquests moments, que pot portar problemes dins de la immigració del País.

El M.I. Sr. Josep Cases diu que, seguint la proposta que feia el M.I. Sr. Xavier Espot en el sentit que potser el tema és una mica confós, valdria la pena retornar-lo a la Comissió perquè, per una altra banda, segons la Llei de Bases d'Immigració, a partir del dia 1 de gener si el Govern no presenta una nova quota d'immigració, s'ha acabat la quota del 91, i potser

val la pena tractar-ho tot amb una nova quota. Quant a la reflexió que feia el Cap de Govern, diu que quan li ha de donar la raó li dóna, i pensa que és important reflexionar sobre el fet que comencin a venir treballadors del que abans era l'Est, i això planteja dificultats.

El M.I. Sr. Síndic General demana si s'accepta la proposta de retornar la proposta a la Comissió Legislativa de Sanitat i Benestar Social, per precisar-la més o per incloure-la en aquesta eventual quota d'immigració per a l'any 92.

El M.I. Sr. Josep Cases demana que el Govern li respongui si, segons el Decret de Bases, a partir de l'1 de gener no es poden donar autoritzacions perquè la quota del 91 s'acaba el 31 de desembre.

El M.I. Sr. Agustí Font respon que el Govern presentarà la quota nova en breu termini, que hi estan treballant i que si no està el dia 1 pot estar molt aviat. Afegeix que la quota de l'any 91 no s'ha exhaurit en la seva totalitat, i mentre s'està discutint o proposant aquesta nova quota per al 92, es disposa, encara que siguin els primers dies del 92, d'un romanent, el que fa que no sigui una cosa d'una urgència extrema, com en anys anteriors, on s'acumulaven unes persones en una il·legalitat manifesta i s'havia de decidir amb urgència. Diu que la valoració correspon efectuar-la al M.I. Consell General.

El M.I. Sr. Josep Cases diu ell no té cap inconvenient en què es continuï donant permisos durant 15 dies, però s'estarà en contraposició amb el Decret de Bases, fet que ha de quedar clar. Afegeix que és urgent que es presenti una quota nova, si és que es pensa funcionar amb quotes aquest any que ve, i també és urgent que es debati el tema d'avui, englobat tot amb la nova quota.

El M.I. Sr. Jordi Font manifesta que no té cap inconvenient en retirar la proposta i esperar que presentin la nova quota d'immigració per a una pròxima sessió del Consell General.

No havent-hi cap més intervenció el M.I. Sr. Síndic General considera retirada la proposta d'acord objecte d'aquest punt de l'ordre del dia.

6.- Examen del recurs (Reg. Núm. 59.146) que ha estat formulat contra la Llei de l'Impost de Mercaderies Indirecte (IMI), aprovada pel M.I. Consell General en la seva sessió del dia 26 de juny d'enguany.

El M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a la Proposta d'Acord presentada per la Comissió Permanent, que és del tenor següent:

“La Comissió Permanent del M.I. Consell General, en la seva reunió del dia 10 de desembre de 1991, vist l'informe de la Comissió Legislativa d'Economia, Finances i CEE sobre el recurs interposat per comerciants dels rams de la confecció, pelleteria, calçats, vestits d'esports, complements d'habillatge i similars, amb sol·licitud Núm. 59.146, ha acordat sotmetre al Ple de la Cambra la següent:

PROPOSTA D'ACORD:

A.- Decretar la sol·licitud Núm. 59.146 en els termes següents:

“Vistes les al·legacions formulades en el present escrit de recurs,

atès que, segons es desprèn clarament pel contingut del recurs, els recurrents, sense impugnar el sistema de l'IMI, fan oposició als percentatges que la Llei de l'Impost de

Mercaderies Indirecte estableix i determina per a les mercaderies la descripció de les quals està inclosa en els codis que comencen amb la numeració 43, 63 i 64,

atès, per altra part, que l'àmbit del present recurs no es pot estendre a altres mercaderies i percentatges de l'IMI, llevat dels anteriorment indicats (codis 43, 63 i 64), per quant l'expressió "similars" emprada pels recurrents per referir-se a què també fan oposició a altres percentatges d'altres mercaderies, no pot ésser ni considerada ni, en el seu cas, apreciada, per manca de la deguda concreció que permeti el degut i correcte examen,

atès que, a més, la manca de recurs al sistema derivat de l'aplicació de l'IMI fa considerar que els recurrents admeten plenament l'aplicació de l'Impost de Mercaderies Indirecte, de manera, per tant, que l'objecte del recurs, pel que queda dit en els anteriors apartats i en el present, és exclusivament l'aplicació dels percentatges a les mercaderies dels codis 43, 63 i 64, i, així doncs, per a la resolució del recurs cal analitzar l'aplicabilitat o no dels percentatges que la Llei de l'Impost de Mercaderies Indirecte determina per a les mercaderies dels codis de constant referència,

atès, en l'examen del percentatge de l'IMI en relació a la situació existent abans de la seva entrada en vigor, que se'n deriva l'existència d'una modificació a la baixa dels percentatges per a les mercaderies dels codis 64.01.9 i 64.02.1 i que les mercaderies del codi 43.01.0 romanen en idèntic percentatge que en el sistema anterior i que, per tant, aquests codis, tot i no estar degudament explicitat en el recurs presentat, no formen part de la voluntat d'impugnació dels recurrents, essencialment perquè de la redacció del recurs se'n desprèn una clara intenció i finalitat de fer oposició als percentatges que han sofert augments en relació al sistema de les taxes de consum,

atès, continuant en l'examen comparatiu, que totes les mercaderies del codi 63 més el 64.05.0 només han sofert una variació d'1 punt percentual (passant de la taxa del 3% a l'IMI del 4%) i que les dels codis 43.02.0 i 43.04.0 han tingut un augment de 2 punts percentuals (passen del 5% al 7%),

atès que, com a conclusió de l'examen comparatiu i dins els greuges dels recurrents, s'observa una mercaderia, la del codi 43.03.0 -pelleteria obrada i confeccionada-, que ha sofert un augment important en passar del 8% en el règim de la taxa sobre el consum, al 12% en el sistema de l'IMI,

atès, per tant, que aquestes són consideracions a tenir en compte en aquest recurs, a causa de l'augment que s'ha produït en el percentatge de la pelleteria obrada i confeccionada, com a causa que l'increment del percentatge aplicat a aquest codi (43.03.0) és l'únic que, en el marc de les mercaderies objecte del recurs, escapa al principi derivat d'una certa igualtat dins un mateix nucli de mercaderies i que, per tant, ha d'entendre's que la impugnació dels recurrents té raó d'ésser en quant aquest codi és una excepció dins del tractament igualitari o de modificacions sensiblement de poca repercussió definitiva, tenint aquest un augment de 4 punts percentuals, i que, en conseqüència, és susceptible d'ésser revisat a l'objecte que s'alineï amb la mateixa concepció que ha prevalgut per a la resta de les mercaderies d'un mateix sector,

considerant, per tant, que, mantenint l'esperit igualitari que ha prevalgut en aquestes mercaderies, resulta convenient establir un altre percentatge del codi 43.03.0,

es dóna lloc en part al recurs, modificant l'IMI del codi 43.03.0 -pelleteria obrada i confeccionada-, fixant-lo en el 7% (ja que és un dels quatre grups de taxa (1,4,7 i 12%))

aprovats per la Llei de l'IMI) i mantenint la resta de l'IMI en els productes dels codis 43, 63 i 64 en els mateixos percentatges establerts en la Llei de l'Impost de Mercaderies indirecta, del 26 de juny de 1991.”

B.- Modificar la Llei de l'IMI, en els termes següents:

Codi: 43.03.0

Designació: Pelleteria obrada i confeccionada

IMI: 7%”

El M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria manifesta que aquesta és una nova situació de llacuna del Reglament, en el sentit que és un recurs contra una Llei que fou fruit d'un Projecte de Llei presentat pel Govern en el seu dia, i sobre el qual el Govern no ha tingut temps de formular un informe escrit, tot i que reglamentàriament potser tampoc pot fer-ho perquè és una situació atípica d'un recurs contra una Llei. Diu que, en tot cas, el Govern vol donar la seva opinió en un doble sentit: en primer lloc, continuen mantenint els criteris que els van portar a proposar en el mes de juny el tipus impositiu del 12% per a un producte de luxe com és la pelleteria obrada i, en segon lloc, entenen també que la voluntat dels recurrents era més una voluntat d'oposició al conjunt de la Llei que no pas estrictament, com es dedueix del text del recurs, de la qüestió de la pelleteria. Afegeix que la incidència econòmica, tant per als empresaris comerciants sotmesos a aquesta taxa, com per a la mateixa Administració Pública, és relativament negligible, i que es tracta més aviat d'una qüestió gairebé simbòlica, si la Llei de l'IMI és bona o no és bona, i si s'ha de rebaixar o no una imposició per a un producte considerat de luxe. Repeteix que el Govern considera que no s'ha alterat la situació del mercat andorrà com per haver de proposar una modificació de l'impost proposat en el seu moment.

El M.I. Sr. Enric Pujal diu que la Comissió d'Economia, Finances i CEE va prendre la decisió d'acceptar en part aquest recurs, tal com està explicat a la Proposta de Decret que fa la Comissió Permanent, perquè l'IMI es va basar percentualment en quatre percentatges: 1%, 4%, 7% i 12%, i el criteri que es va aplicar, tal com va comentar un dia el M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i indústria era que en principi s'abaixaven o s'apujaven d'un o de dos punts tots els productes, en funció del que pagaven anteriorment, fins a la quantitat més pròxima que hi havia. No creu que sigui normal que un article que pagava el 8% s'apugés a un 12%, ja que cap mercaderia més havia sofert aquest augment tant important, i el més raonable que va trobar la Comissió Legislativa d'Economia, Finances i CEE fou que, vist que hi havia aquests quatre percentatges fixats, el que hagués de pagar els abrics o la pell confeccionada fos d'un 7%, que era el més pròxim.

El M.I. Sr. Ramon Canut demana al M.I. Sr. Enric Pujal que quan parli de la Comissió Legislativa d'Economia, Finances i CEE, recordi que en aquell moment els membres de la minoria no assistien a les reunions.

El M.I. Sr. Antoni Armengol Vila considera que parlar d'un producte de luxe, que pagava un 8% i ara es rebaixa al 7%, a nivell de les entrades de la Vall no repercutirà molt, però a nivell d'opinió pública, abaixar un producte del 12% al 7% és molt antipopular i la gent consideraria més important que es baixés els productes de consum d'un 3% a un 2% o d'un 4% a un 3% que no pas un article de luxe com la pell. Tampoc creu que això pugui alterar la venda d'aquest producte.

El M.I. Sr. Enric Dolsa comparteix totalment l'opinió del M.I. Sr. Enric Pujal i recorda al M.I. Sr. Antoni Armengol Vila i al M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria que hi

van haver varis productes de luxe, com el caviar i el salmó, que no els van fer pujar sinó que els van fer baixar, i bastant. Diu que quan es va parlar de l'IMI es va dir que s'havien ajustat tots els productes al nivell just superior o just inferior més pròxim; aquesta era la filosofia, i el que no es pot fer ara són excepcions i la Comissió Legislativa d'Economia, Finances i CEE en aquell moment es va manifestar en aquests termes i ha de continuar essent així.

El M.I. Sr. Enric Pujal diu que la denominació d'article de luxe no l'ha vist mai contemplada en la Llei de l'IMI i que, per tant, avui es fa difícil d'entendre què és un article de luxe o què no ho és. Afegeix que basant-se en el que hi ha i en el que es va establir, han intentat ésser el més justos possible.

El M.I. Sr. Joan Jordi manifesta que aquesta Cambra i el Govern tenen l'obligació de vetllar perquè aquest País continuï essent competitiu dins del mercat europeu doncs darre-rament es constata una baixa d'aflluència i que són petites coses com l'impost sobre les pells o altres impostos el que provoca el desfasament dels preus, sobretot respecte a Espanya. Diu que una altra cosa important és una campanya molt ben orquestrada, fent un estudi comparatiu entre els preus de Perpinyà, els preus d'Espanya i els preus d'Andorra i creu que l'obligació de tots, ja que les arque públiques d'Andorra encara es nodreixen del comerç, és vetllar perquè aquests estudis comparatius, que molt sovint no són verídics, siguin corregits i demana al Govern que faci el necessari perquè, al contrari, aquests estudis comparatius siguin favorables a Andorra, com és la realitat.

El M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria respon que aquest estudi compa-ratiu, com diu el M.I. Sr. Joan Jordi, pot formar part d'una campanya que probablement estigui orquestrada, i que el Govern va demanar la col.laboració de la secció d'economia del Centre de Barcelona de l'Institut d'Estudis Andorrans, i s'ha preparat un text d'uns tres folis replicant aquest fals estudi del diari "El País", ja que no està recolzat sobre bases tècnicament fiables, i que ha estat enviat avui a aquest diari de Barcelona i espera que el publiquin. Afegeix que després de festes, ja que ara no són moments on el lector estigui molt atent als diaris, es prepararà fins i tot una roda de premsa a Barcelona, per explicar realment l'abast d'aquests estudis comparatius, que creu que estan fets sobre bases equivocades.

No havent-hi cap més intervenció, el M.I. Sr. Síndic General declara aprovada la Proposta d'Acord presentada per la Comissió Legislativa d'Economia, Finances i CEE.

El M.I. Sr. Ramon Canut diu que no és per recriminar res, però creu que han manifestat que la minoria no estava present a la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE, i ja que la Llei de l'IMI la va votar la minoria, precisament només la va votar la minoria, voldria que el M.I. Sr. Síndic General no donés el debat per clos d'una manera tan ràpida, perquè ja han manifestat el fet que varen votar la Llei i no estaven presents a la Comissió Legislativa d'Economia, Finances i CEE quan aquest recurs es va discutir i, per tant, creu que el M.I. Sr. Síndic General no pot cloure el debat tan aviat. Creu que han d'ésser coherents amb el que varen fer en el seu moment i personalment votaren contra de l'Acord de la Comissió Legislativa d'Economia, Finances i CEE i voldria que el Ple del Consell General es manifestés en aquest aspecte.

El M.I. Sr. Síndic General respon que no té cap inconvenient en què es procedeixi a aquesta votació i que la posició que ha manifestat el M.I. Sr. Ramon Canut sobre el fet que no assistien a les Comissions així l'havia entesa, però manifesta que en cap moment se li ha demanat d'anar a votació i que, si es demana, per part de Sindicatura no hi ha cap problema perquè així es procedeixi.

El M.I. Sr. Enric Pujal aclareix que, com a President de la Comissió Legislativa d'Economia, Finances i CEE, sempre ha enviat les convocatòries a tots els Consellers Generals membres de la mateixa, tant si eren de la minoria com de la majoria i, per tant, suposa que aquest no és el motiu pel qual la minoria no assistia a les reunions, tant d'aquesta Comissió com de les altres.

El M.I. Sr. Enric Dolsa recorda al M.I. Sr. Ramon Canut que és veritat que únicament la minoria va votar la Llei de l'IMI i tota la majoria es va abstenir, però ho va fer per responsabilitat política i per no provocar que arreu d'Europa es veiés que els conflictes interiors del País repercutien en les seves relacions amb l'exterior; per no buscar conflictes, no perquè no hi estiguessin d'acord.

El M.I. Sr. Ramon Canut replica que precisament concorden, perquè per responsabilitat política la minoria la va votar i per responsabilitat política avui, almenys ell, es manté amb el que va votar aquell dia, encara que el M.I. Sr. Enric Dolsa es va abstenir i avui pot votar el que li sembli, i amb això també hi està d'acord.

El M.I. Sr. Síndic General sotmet a votació si s'aprova la Proposta d'Acord presentada per la Comissió Permanent del Consell General.

Voten afirmativament els MM.II. Srs. Climent Palmitjavila, Jordi Font, Jordi Mas, Isidre Torres, Enric Pujal, Enric Dolsa, Francesc Grau, Josep Garrallà, Josep Ma. Rossell, Xavier Montané, Joan Jordi, Josep Cases, Albert Pintat i Joan Obiols.

Voten negativament els MM. II. Srs. Antoni Casal, Joan Naudi, Josep Ma. Armengol, Jordi Farràs, Antoni Armengol Vila, Robert Cassany, Josep Anton Ribes, Miquel Aleix, Marcel·lí Albós, Ramon Canut i Xavier Espot.

El M.I. Sr. Miquel Casal s'absté.

El M.I. Sr. Síndic General diu que el resultat de la votació és de 14 vots a favor, 11 en contra i 1 abstenció i que, per tant, queda aprovada la Proposta d'acord presentada per la Comissió Permanent.

El M.I. Sr. Josep Cases creu recordar que la Comissió Permanent va aprovar la proposta per unanimitat i pregunta si és així.

El M.I. Sr. Jordi Farràs diu que ell en el moment que es va tractar aquest punt no hi era present, però que el procediment que ell sempre ha emprat en aquella Comissió, quan arribaven informes de les Comissions legislatives a les quals ells no assistien, ha estat de facilitar que es tramitessin al Ple del Consell General, per no blocar el treball parlamentari normal, condicionant sempre el seu vot al moment de l'anàlisi de la qüestió en el si del Consell General. Afegeix que el fet que se li doni tramitació a través de la Comissió Permanent perquè pugui arribar al Ple de la Cambra no vol dir que ells tàcitament recolzaven l'esmena o la proposta d'acord que els sotmetien les altres Comissions. Repeteix que és per una posició de principi que sempre han volgut respectar, per no impedir que la Cambra es pugui pronunciar sobre el treball parlamentari que fan les Comissions legislatives.

El M.I. Sr. Miquel Aleix, en el mateix sentit que ha dit el M.I. Sr. Jordi Farràs, creu que la minoria ho fa per un plantejament polític de no entorpir el debat en el si de la Cambra i, en totes les propostes que han tingut de les altres Comissions legislatives, malgrat que la minoria tingui la majoria a la Comissió Permanent, no han blocat cap tema perquè el debati el Ple del Consell General. Afegeix que aquesta Proposta -i diu que la pròxima vegada vigilarà

quan es facin les propostes- no és una Proposta d'Acord de la Comissió Permanent, sinó que la seva intenció és que es tramiti al Ple del Consell General el que prové de les altres Comissions legislatives, a través de la Comissió Permanent. Diu que el dia que la proposta sigui de la Comissió Permanent, evidentment, s'hauran manifestat votant, però que aquell dia no varen votar, sinó que solament varen dir que es passés a tràmit i la Comissió Permanent va estar-hi d'acord, i per això entenia que la proposta no era de la Comissió Permanent, sinó que era de la Comissió Legislativa d'Economia, Finances i CEE.

El M.I. Sr. Josep Cases creu que el M.I. Sr. Miquel Aleix ho ha dit bé i que aquest tipus de propostes no seran propostes de la Comissió Permanent sinó que aquesta Comissió ho traslladarà al Ple del Consell General i quedarà molt millor així. Pensa que aquest és un sistema nou de funcionar.

El M.I. Sr. Miquel Aleix veu que el M.I. Sr. Josep Cases vol que la Comissió Permanent s'impliqui, i ell està totalment d'acord en què a partir d'ara s'impliqui i la Comissió Permanent votarà cada decisió que vingui al Ple del Consell General.

El M.I. Sr. Josep Cases respon que a ell no li preocupa que la Comissió Permanent voti, perquè al final qui pren la decisió és el Consell General.

El M.I. Sr. Jordi Mas torna al tema evocat pel M.I. Sr. Joan Jordi dient que el Govern ha explicat que havia fet algunes declaracions, almenys un comunicat de premsa, i possiblement faria una roda de premsa per desmentir aquella publicació, però que ell pensa que el problema és més profund, i s'hauria d'entrar a analitzar el problema comercial i competitiu dins d'Andorra, perquè no solament pot ésser que aquelles informacions no estiguin basades sòlidament, sinó que realment hi ha un problema de preus en relació amb els països veïns i a Andorra està en una manca de competitivitat clarament demostrada, i inclús hi han medis de comunicació que estan afirmant que Andorra està en baixa comercial. Pensa que és interessant reflexionar sobre el tema dels impostos o el tema comercial, o el tema industrial si convé.

7.- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de Decret en relació al recurs presentat pel Sr. Isidre Mora Canal (Reg. Núm. 56.689) contra un requeriment del M.I. Tribunal de Veedors d'Aigües.

El M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a la Proposta de Decret que és del tenor següent:

“La Comissió Permanent del M.I. Consell General, en la seva reunió del dia 10 de desembre de 1991, ha acordat, per unanimitat, sotmetre al Ple de la Cambra la següent,

PROPOSTA DE DECRET:

El Consell General de les Valls d'Andorra,

Vista la sol.licitud Núm. 56.689,

Vist l'informe del M.I. Tribunal de Veedors d'Aigües del 28 d'octubre de 1991,

DECRETA:

Que s'acorda donar lloc al present recurs i deixar sense efecte el manament adreçat al Sr. Isidre MORA CANAL, en data 6 de desembre de 1990.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa intervé en els termes següents:

“Voldria intervenir en aquest cas i voldria deixar molt clar que el M.I. Tribunal de Veedors d’Aigua, no va anar unilateralment a visurar aquest terreny propietat del Sr. Isidre Mora Canal, i vull deixar molt clar, per la demagògia que se n’ha fet últimament, que va ser l’Honorable Comú d’Ordino, en Sessió 10 de maig, qui va adreçar una carta al Tribunal de Veedors d’Aigua perquè, en varis llocs de la Parròquia d’Ordino, es passés a visurar el riu, per veure el terraplenats. El Tribunal va rebre l’escrit del Comú d’Ordino, i, en data 29 de juny passat, vàrem fer unes quinze veeduries, totes elles a la Parròquia d’Ordino, i vàrem anar exactament on ens van manar els Hbles. Srs. Còsols d’Ordino, i un d’aquests llocs va ésser la propietat del Sr. Isidre Mora Canal. Pels documents que ha aportat aquest Senyor després, aquesta visura no havia de tenir lloc, degut a què, si hi havia hagut invasió del riu, havia estat per part de la Conselleria de Serveis Públics, que l’any 73-74 va decidir enterrar allí les escombraries provinents del forn crematori.

Quan vàrem anar a fer aquesta visura hi havien, com sempre, els serveis tècnics de la Conselleria de Serveis Públics, que són els qui ens faciliten després tota la documentació i plànols serigrafiats, i tota la documentació que ens van enviar -i que suposo que teniu tots els Consellers- que és l’annex 2 i l’annex 3, on veureu que l’annex 3 és un plànol topogràfic d’abans de l’any 73 que no concorda en res amb l’annex número 2, que està fet després de l’any 74 en el moment de la veeduria a l’any 90.

Vull deixar clar això perquè semblaria ser que la demagògia continua i semblaria ser que es volés donar a entendre, assenyalant a la meva persona, que he estat jo, unilateralment, qui ha promogut aquest assumpte. El Tribunal de Veedors, en el moment en què se’ns va demanar l’informe, a través del Sr. Síndic, el vàrem trametre a la Comissió Permanent i, a la Proposta d’Acord que fa la Comissió Permanent m’hi adhereixo totalment, però vull que quedi clar que va ser una sol·licitud del Comú d’Ordino i no pas un aspecte unilateral del Sr. Dolsa i m’agradaria que els Consellers que estan a la Comissió de Veedors d’Aigua ratifiquessin el que acabo d’esmentar.”

Els MM.II. Srs. Antoni Armengol Vila, Isidre Torres, Antoni Casal, Josep Ma. Rossell i Joan Jordi estan d’acord amb la manifestació que acaba de fer el M.I. Sr. Enric Dolsa.

El M.I. Sr. Enric Dolsa dóna les gràcies als seus companys del Tribunal de Veedors d’Aigua.

No havent-hi cap més intervenció, el M.I. Sr. Síndic General declara aprovada la Proposta de Decret presentada per la Comissió Permanent.

8.- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de Decret en relació al recurs interposat per diverses entitats bancàries (Reg. Núm. 57.593) contra el Reglament Fiscal de 1991 de l’Hble. Comú de Sant Julià de Lòria.

El M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a la Proposta de Decret, que és del tenor següent:

“La Comissió Permanent del M.I. Consell General, en la seva reunió del dia 10 de desembre de 1991, ha acordat, per unanimitat, sotmetre al Ple de la Cambra la següent,

PROPOSTA DE DECRET:

El Consell General de les Valls d’Andorra,

Vista la sol.licitud Núm. 57.593,

Vist l'informe de l'Hble. Comú de Sant Julià de Lòria,

Considerant que l'article 12 del Reglament Fiscal de l'Hble. Comú de Sant Julià de Lòria ha estat dictat conforme a dret i dins de l'àmbit de competència d'aquesta Hble. Corporació,

DECRETA:

Que s'acorda desestimar el present recurs i es confirma l'art. 12 del Reglament Fiscal de l'Hble. Comú de Sant Julià de Lòria."

No havent-hi cap intervenció el M.I. Sr. Síndic General declara aprovada aquesta Proposta de Decret.

9.- Examen del Projecte de llei de Modificació de l'Article 2 del Reglament d'Aplicació Núm. 6 i dels Articles 3 i 4 del Reglament d'Aplicació Núm. 10 de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

El M.I. Sr. Jordi Farràs explica que la Comissió Legislativa de Sanitat i Benestar Social es va reunir, va analitzar el Projecte, (Reg. Núm. 836-A) i va veure que es tractava de l'adequació, com es fa cada any, de les tarifes de pensions, seguint els requisits establerts, no efectuant cap objecció al seu contingut.

En no efectuar-se cap més intervenció el M.I. Sr. Síndic General declara aprovada la Llei de Modificació de l'Article 2 del Reglament d'Aplicació Núm. 6 i dels Articles 3 i 4 del Reglament d'Aplicació Núm. 10 de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

10.- Informe de lliurament de la Quèstia a S.E. el Copríncep Francès.

El M.I. Sr. Síndic General demana als MM.II. Srs. Consellers si volen efectuar alguna observació o volen alguna explicació respecte a l'informe sobre el lliurament de la Quèstia a S.E. el Copríncep Francès, informe que ja obra en el poder de tots, no efectuant-se'n cap.

I no havent-hi més intervencions i havent-se esgotat l'ordre del dia, el M.I. Sr. Síndic General aixeca la sessió, de la qual se n'ha formalitzat la present acta als efectes pertinents. Són dos quarts de dues de la tarda.

P.O. del M.I. Consell General
El Secretari General

V. i P.
El Síndic General